

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

Rīgā

11.06.2026.

Nr. 1-12/14

Biedrībai "SP Labāka rītdiena"
info@labakaritdiena.lv

Ziņojums par klientu izolēšanas praksi sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrā "Ziemeļblāzma"

Saskaņā ar Tiesībsarga likuma 11. panta sesto punktu¹ viena no tiesībsardzes funkcijām ir īstenot ANO Konvencijas pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem Fakultatīvajā protokolā paredzētos nacionālā preventīvā mehānisma uzdevumus, kuru izpildes laikā Tiesībsarga biroja darbiniekiem ir tiesības jebkurā laikā bez iepriekšēja brīdinājuma apmeklēt vietas, kur personām var tikt ierobežota brīvība (arī sociālās aprūpes institūcijas), tostarp brīvi pārvietoties visā institūcijas teritorijā, vienatnē satikties ar institūcijas iemītniekiem, pieprasīt un saņemt no institūcijas administrācijas jebkāda veida dokumentus, paskaidrojumus un cita veida informāciju.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, Tiesībsarga biroja darbinieki 2026. gada 19. maijā bez iepriekšēja brīdinājuma apmeklēja sociālās aprūpes un rehabilitācijas centru "Ziemeļblāzma" (turpmāk – Centrs), Rūjienas iela 3, Valka, Valkas novads.

Vizītes mērķis bija pārbaudīt saņemto informāciju par iespējamu praksi, saskaņā ar kuru klienti alkohola lietošanas gadījumos tiek ievietoti atsevišķā izolācijas telpā, tādējādi ierobežojot viņu pārvietošanās brīvību. Ievērojot minēto, šajā ziņojumā aplūkota un analizēta tikai klientu izolēšanas prakse.

¹ [Tiesībsarga likums](#) 11. panta 6. punkts. (aplūkots: 09.06.2026.)

1. Vispārīga informācija par Centru

[1.1] Sociālās aprūpes un rehabilitācijas centrs “Ziemeļblāzma” (turpmāk – Centrs) ir SIA “SP Labāka Rītdiena” struktūrvienība, kas nodrošina ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumus pilngadīgām personām ar funkcionāliem traucējumiem, kurām noteikta I vai II invaliditātes grupa, pensijas vecuma personām, kā arī īslaicīgas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumus. Saskaņā ar Centra administrācijas sniegto informāciju vizītes dienā ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojumus saņēma 110 klienti.

[1.2] Pie Centra ēkas ieejas ir izbūvēts panduss, kas nodrošina piekļuvi personām ar kustību traucējumiem. Tāpat ēkā ir ierīkots lifts, kas klientiem nodrošina iespēju brīvi pārvietoties starp stāviem. Minētie infrastruktūras risinājumi vērtējami pozitīvi, jo sekmē vides pieejamību personām ar funkcionāliem traucējumiem.

2. Klientu izolācijas telpas izmantošanas prakse

[2.1] Saskaņā ar Centra valdes priekšsēdētājas 2025. gada 1. novembrī apstiprinātās Sociālās aprūpes un rehabilitācijas centra “Ziemeļblāzma” kārtības “Par īslaicīgu klientu ievietošanu sociālās aprūpes izolatorā” (turpmāk – Kārtība) 1.6. punktu Centra darbinieks, konsultējoties ar Centra vadītāju, ir tiesīgs pieņemt lēmumu par klienta ievietošanu sociālās aprūpes izolatorā.

Kārtības 1.7. punkts paredz, ka dežurējošā darbinieka pienākums ir ne retāk kā reizi stundā klātienē apraudzīt izolatorā ievietoto klientu, nodrošināt nepārtrauktu video un audio novērošanu, kā arī klientam nodrošināt dzeramo ūdeni un ēdienreizes atbilstoši Centra ēdināšanas grafikam.

Savukārt Kārtības 1.9. un 1.10. punkts noteic, ka klienta uzturēšanās izolatorā nedrīkst pārsniegt 12 stundas un klienta ievietošanas fakts jāreģistrē sociālās aprūpes programmā, kurā tiek fiksēti dati par klienta vispārējo stāvokli.

[2.2] Vizītes laikā Tiesībsarga biroja pārstāvji aplūkoja telpu, kas paredzēta klientu izolēšanai. Konstatēts, ka telpa atrodas atsevišķā ēkā, kas pilnībā nodalīta no Centra dzīvojamām un administratīvajām telpām. Telpā vienlaikus iespējams ievietot līdz trim personām.

Gaišo ķieģeļu ēka ir Centra dzīvojamās telpas, bet sarkano ķieģeļu ēkā izveidots izolators.

Telpā atradās trīs gultas bez gultasveļas, spilveniem un citiem pamata aprīkojuma elementiem, uz vienas no gultām bija sega bez pārvalka. Vienai no gultām izteikti nolietots mitruma izturīgs pārvalks.

[2.3] Telpā ir uzstādīta videonovērošanas sistēma, savukārt klientu fizioloģisko vajadzību nodrošināšanai paredzēts izmantot sēdpodu vai urīna savākšanas trauku ("pīli") videonovērošanas kameras tiešā redzamības zonā. Vienlaikus, ja telpā ir ievietotas vairākas personas, fizioloģiskās vajadzības jāveic arī citu personu tiešā klātbūtnē.

Centra darbinieki paskaidroja, ka videonovērošana tiek izmantota klientu drošības nodrošināšanai un savlaicīgai reaģēšanai klienta veselības stāvokļa pasliktināšanās gadījumā. Tāpat darbinieki sniedza informāciju, ka izolatorā ievietotie klienti tiek apsekoti aptuveni reizi stundā.

Uz galda tualetes papīrs, urīna savākšanas trauks un telpas stūrī izvietotā videonovērošanas kamera.

[2.4] Sarunās ar Centra vadību tika noskaidrots, ka izolācijas gadījumi un to ilgums netiek dokumentēti (nav iekārtots izolēšanas gadījumu uzskaites žurnāls), līdz ar to nav iespējams objektīvi pārlicināties par Centra iekšējā regulējumā noteikto termiņu ievērošanu. Vienlaikus Centra pārstāvji nevarēja sniegt pilnīgu un pārbaudāmu informāciju par nesen piemērotajiem izolācijas gadījumiem, tostarp par konkrētām personām, kurām izolācija piemērota. Centra darbiniece norādīja, ka iepriekšējās nedēļas laikā izolācija tikusi piemērota vienai personai, taču nespēja precīzi atcerēties attiecīgo klientu.

Savukārt Tiesībsarga biroja darbinieku veiktajās intervijās ar Centra klientiem tika saņemta informācija, ka izolators tiek izmantots samērā regulāri un **atsevišķos gadījumos personas izolācijas telpā, iespējams, atradušās ilgāk par vienu diennakti.**

[2.5] Ņemot vērā iegūto informāciju, jāuzsver, ka klientu ievietošana izolācijas telpā bez atbilstošas medicīniskās uzraudzības rada būtiskus riskus personas veselībai un dzīvībai, īpaši gadījumos, kad persona atrodas alkohola reibumā, medikamentu ietekmē vai akūtu veselības traucējumu stāvoklī.

3. Normatīvais regulējums un tā piemērošana

[3.1] Latvijas Republikas Satversmes 94. pants garantē ikvienam tiesības uz brīvību un personas neaizskaramību, nosakot, ka personas brīvību drīkst ierobežot tikai likumā paredzētajos gadījumos un kārtībā.

Tiesības uz brīvību nostiprinātas arī Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. pantā un ANO Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 9. pantā.

Savukārt ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 14. pants paredz, ka personas ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem izmanto tiesības uz personas brīvību un neaizskaramību, kā arī nezaudē savu brīvību nelikumības vai patvaļas dēļ.

Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 31. panta otrā daļa noteic, ka gadījumos, kad persona ar savu rīcību apdraud savu vai citu personu veselību vai dzīvību, institūcijas vadītājs vai viņa pilnvarota persona var pieņemt lēmumu par personas izolēšanu uz laiku, kas nepārsniedz 24 stundas, īpaši šim nolūkam iekārtotā telpā, nodrošinot personai nepieciešamo aprūpi un nepārtrauktu uzraudzību.

[3.2] Vienlaikus jānorāda, ka Latvijas normatīvais regulējums neparedz detalizētas prasības attiecībā uz sociālās aprūpes centra klienta izolēšanai paredzētās telpas iekārtojumu, aprīkojumu un personas nepārtraukto uzraudzību. Tāpat nav regulējuma par personas tiesībām apstrīdēt šādu lēmumu. Līdz ar to, vērtējot sociālās aprūpes iestādes klientu ievietošanu izolatorā un šādas telpas iekārtojuma atbilstību personas pamattiesībām un cilvēka cieņas aizsardzības prasībām, ir nepieciešams ņemt vērā starptautiskajās tiesībās nostiprinātos cilvēktiesību standartus, tostarp Eiropas Komitejas spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanai (CPT) izstrādātās vadlīnijas un standartus attiecībā uz izolācijas un citu ierobežojošo pasākumu piemērošanu.

[3.3] Saskaņā ar CPT 2020. gada 21. decembra faktu lapas par sociālās aprūpes iestādēm 27. punktu attiecībā uz ierobežojošu līdzekļu piemērošanu agresīviem vai vardarbīgiem sociālās aprūpes iestāžu

klientiem, kā arī klientu izolēšanu, CPT piemēro tos pašus standartus, kas noteikti psihiatriskās ārstniecības iestādēm.²

CPT ir nepārprotami norādījusi, ka sociālās aprūpes iestādēs izmantoto ierobežojošo pasākumu izvērtēšanā ir piemērojami CPT standarti, kas ietverti 2017. gada 21. marta dokumentā “Ierobežošanas līdzekļi pieaugušo psihiatriskās ārstniecības iestādēs (Pārskatītie CPT standarti)” (turpmāk – CPT standarti)³.

Saskaņā ar CPT standartu 1.4. punktu personas izolēšana ir pieļaujama vienīgi kā galējais līdzeklis, lai novērstu tūlītēju kaitējuma risku pašai personai vai citām personām, un tā piemērojama pēc iespējas īsāku laiku. Tiklīdz izolācijas piemērošanas pamats zūd, ierobežojums nekavējoties jāpārtrauc. Savukārt minētā dokumenta 1.5. un 1.6. punkts paredz, ka ierobežojošiem līdzekļiem nav terapeitiska rakstura un **tie nekad nedrīkst tikt izmantoti kā sods, personāla ērtību nodrošināšanai, personāla trūkuma kompensēšanai vai pienācīgas aprūpes aizstāšanai.**

Attiecībā uz izolācijas telpām CPT standartu 3.8. punkts noteic, ka telpai, kurā persona tiek izolēta, jābūt īpaši paredzētai šim nolūkam, nodrošinot personas drošību un cilvēka cieņai atbilstošu vidi. Vienlaikus CPT uzsver, ka izolācijas piemērošanas laikā personai ir jānodrošina nepārtraukta uzraudzība. Atbilstoši 7. punktam personālam nepārtraukti jāspēj redzēt, dzirdēt un novērot izolēto personu, turklāt CPT ir nepārprotami norādījusi, ka videonovērošana pati par sevi nevar aizstāt nepārtrauktu personāla klātbūtni un uzraudzību.

[3.4] No iepriekš minētā izriet, ka sociālās aprūpes centru klientu izolēšanas gadījumu izvērtēšanā nav pamata piemērot zemākus cilvēktiesību aizsardzības standartus nekā tie, kas attiecināmi uz pacientu izolēšanu stacionārās psihiatriskās ārstniecības iestādēs. CPT ir skaidri norādījusi, ka attiecībā uz sociālās aprūpes iestādēs izmantotajiem ierobežojošajiem pasākumiem, tostarp klientu izolēšanu, piemērojami tie paši principi un standarti, kas izstrādāti psihiatriskās ārstniecības iestādēm. Tādējādi arī sociālās aprūpes iestādēs personas izolēšana ir pieļaujama vienīgi izņēmuma gadījumos kā galējais līdzeklis tūlītēja kaitējuma riska novēršanai un tikai tik ilgi, cik tas ir absolūti

² Eiropas Padome. [Eiropas Komitejas spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanai 2020. gada 21. decembra fakto lapa Personas, kurām atņemta brīvība sociālās aprūpes iestādēs](#) (aplūkots: 09.06.2026.)

³ Eiropas Padome. [Eiropas komitejas spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas rīcības vai soda novēršanai 2017. gada 21. marta standarti ierobežošanas līdzekļi pieaugušo psihiatriskās ārstniecības iestādēs \(Pārskatītie CPT standarti\)](#). (aplūkots: 09.06.2026.)

nepieciešams konkrētā apdraudējuma novēršanai. Izolācijas nepieciešamība ir nepārtraukti jāpārvērtē, un ierobežojums nekavējoties jāpārtrauc, tiklīdz zūd tā piemērošanas pamats.

Līdz ar to Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 31. panta otrajā daļā noteiktais maksimālais 24 stundu termiņš nav interpretējams kā pieļaujamais vai ierastais personas izolēšanas ilgums, bet gan kā absolūta augšējā robeža īpaši izņēmuma situācijās. Pretēja interpretācija būtu pretrunā CPT standartiem, kas paredz, ka izolēšana piemērojama pēc iespējas īsāku laiku un nekavējoties pārtraucama, tiklīdz vairs nepastāv tās piemērošanas pamats.

Vienlaikus jāņem vērā, ka minētais regulējums Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā pēc būtības ir saglabājies nemainīgs kopš likuma pieņemšanas 2002. gadā. Tikmēr gan starptautiskajā, gan nacionālajā līmenī ir būtiski attīstījusies izpratne par personu izolēšanu kā nozīmīgu personas pamattiesību ierobežojumu, kam jābūt pakļautam skaidriem nosacījumiem. Īpaši norādāms uz CPT izstrādātajiem un vēlāk pārskatītajiem standartiem, kā arī uz regulējumu, kas šobrīd noteikts pacientu ierobežošanai stacionārās psihiatriskās ārstniecības iestādēs. Šādos apstākļos ir pamats izvērtēt, vai Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 31. panta otrajā daļā ietvertais regulējums joprojām nodrošina pietiekamas garantijas personas pamattiesību aizsardzībai atbilstoši mūsdienu cilvēktiesību prasībām.

[3.5] CPT standarti ir iestrādāti arī Ministru kabineta 2024. gada 4. jūnija noteikumos Nr. 331 "Vienotie iekšējās kārtības noteikumi pacientu ierobežošanai stacionārā psihiatriskās ārstniecības iestādē".⁴ Noteikumu 12. punkts paredz, ka pacients novērošanas palātā var atrasties ne ilgāk kā četras stundas, pilngadīga pacienta stāvoklis jāpārbauda ne retāk kā ik pēc 15 minūtēm. Tāpat noteikts, ka atkārtota ievietošana novērošanas palātā pieļaujama ne agrāk kā pēc 24 stundām no iepriekšējās ierobežošanas pārtraukšanas, kā arī novērošanas palātai jāatbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām ārstniecības iestāžu telpām.

Lai gan minētie noteikumi tieši neregulē sociālās aprūpes iestādes, tie atspoguļo tiesību normās nostiprinātos standartus personas brīvības ierobežošanas (izolēšanas) gadījumos. Tādēļ noteikumos ietvertās prasības var tikt ņemtas vērā arī, interpretējot Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības

⁴ Ministru kabineta 2024. gada 4. jūnija noteikumi Nr. 331. ["Vienotie iekšējās kārtības noteikumi pacientu ierobežošanai stacionārā psihiatriskās ārstniecības iestādē"](#)

likuma 31. panta otrajā daļā paredzēto regulējumu un vērtējot tā atbilstību cilvēktiesību standartiem.

[3.6] Izvērtējot spēkā esošo normatīvo regulējumu, konstatējama pretruna starp Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 31. panta otrajā daļā noteikto maksimālo personas izolēšanas termiņu (līdz 24 stundām) un CPT izstrādātajiem standartiem. Vēl jo vairāk, šāds termiņš ir nesamērīgi ilgāks par to, ko Latvijas normatīvais regulējums pieļauj stacionārās psihiatriskās ārstniecības iestādēs, kur izolēšana novērošanas palātā ir atļauta ne ilgāk kā četras stundas, vienlaikus paredzot regulāru pacienta stāvokļa izvērtēšanu un stingras prasības attiecībā uz telpas aprīkojumu un personāla uzraudzību.

Nemot vērā CPT skaidri pausto nostāju, ka sociālās aprūpes iestādēs klientu izolēšanai piemērojami tie paši standarti, kas psihiatriskās ārstniecības iestādēs, nav saskatāms objektīvs un saprātīgs pamats, kādēļ sociālās aprūpes centra klientam būtu pieļaujams piemērot ilgāku un mazāk regulētu izolāciju nekā personai, kura atrodas psihiatriskās ārstniecības iestādē. Tādēļ Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 31. panta otrajā daļā paredzētais regulējums interpretējams iespējami šauri, atzīstot, ka personas izolēšana sociālās aprūpes iestādē ir pieļaujama tikai izņēmuma gadījumos, kā galējais līdzeklis un uz iespējami īsāku laiku, kas nepieciešams konkrētā apdraudējuma novēršanai.

[3.7] Ievērojot iepriekš minēto, secināms, ka Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likuma 31. panta otrajā daļā ietvertais regulējums nenodrošina pietiekami skaidras un efektīvas garantijas personas pamattiesību aizsardzībai izolācijas piemērošanas gadījumos. Tādēļ Tiesībsarga birojs vērsīsies Labklājības ministrijā, aicinot izvērtēt spēkā esošā regulējuma atbilstību CPT standartiem un citiem starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, kā arī nepieciešamību pilnveidot normatīvo regulējumu, nodrošinot skaidrus nosacījumus izolācijas piemērošanai sociālās aprūpes iestādēs, tās ilgumam, uzraudzībai un kontrolei.

4. Klientu tiesību ievērošanas izvērtējums

[4.1] Pārbaudes laikā konstatēts, ka telpā ir uzstādīta videonovērošanas sistēma, savukārt klientu fizioloģisko vajadzību nodrošināšanai paredzēts izmantot sēdpožu vai urīna savākšanas trauku ("pīli") videonovērošanas kameras tiešā redzamības zonā. Šādos apstākļos klientam netiek nodrošināta pietiekama privātuma aizsardzība fizioloģisko vajadzību kārtošanas laikā.

Konstatētā situācija nav savienojama ar CPT standartos nostiprināto cilvēka cieņas ievērošanas principu un prasību nodrošināt personas privātumu izolācijas piemērošanas laikā. Personas fizioloģisko vajadzību kārtošana videonovērošanas kameras tiešā redzamības laukā rada būtisku personas privātās dzīves neaizskaramības un cilvēka cieņas aizskāruma risku, kā arī neatbilst CPT standartu 3.8. punktā noteiktajai prasībai nodrošināt izolētajai personai cilvēka cieņai atbilstošu vidi.

[4.2] Ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūciju klientu izolācija ir pieļaujama vienīgi kā galējs līdzeklis izņēmuma gadījumos, kad klienta uzvedība rada tiešu un tūlītēju apdraudējumu viņa paša vai citu personu veselībai vai dzīvībai un šo apdraudējumu nav iespējams novērst, izmantojot mazāk ierobežojošus līdzekļus.

Personas atrašanās alkohola reibumā nevar kalpot par tiesisku pamatu izolācijas piemērošanai, ja personas rīcība nerada apdraudējumu viņas pašas vai citu personu veselībai, dzīvībai vai drošībai. Izolācijas telpas izmantošanas mērķis nav nodrošināt personas atskurbšanu vai sodīšanu par alkohola lietošanu.

Tā vietā aicinu sociālos darbiniekus ikdienas darbā ar atkarīgām personām izmantot uz pierādījumiem balstītas pieejas un profesionālus instrumentus, piemēram, Metodisko materiālu sociālajam darbam ar atkarīgām un līdzatkarīgām personām⁵. Šajā materiālā apkopotās vadlīnijas palīdzēs rast alternatīvus risinājumus konfliktsituāciju risināšanai un motivējošas komunikācijas veidošanai, tādējādi mazinot nepieciešamību pēc izolēšanas pasākumiem.

Savukārt situācijās, kad personas veselības stāvoklis, iespējamā intoksikācija vai uzvedība rada nepieciešamību pēc medicīniskas palīdzības, sabiedriskās kārtības nodrošināšanas vai citu ārēju pasākumu veikšanas, sociālās aprūpes institūcijai ir pienākums nekavējoties izvērtēt nepieciešamību iesaistīt Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu, Valsts policiju vai citas institūcijas atbilstoši to kompetencei.

[4.3] Pēc vizītes un tās laikā Centra pārstāvjiem mutiski sniegtajām rekomendācijām Tiesībsarga birojs no Centra saņēma Centra valdes priekšsēdētājas 2026. gada 19. maija rīkojumu Nr. 1-4/08-26, ar kuru tika atcelta Sociālās aprūpes un rehabilitācijas centra “Ziemeļblāzma” kārtība “Par īslaicīgu klientu ievietošanu sociālās aprūpes izolatorā”. Minētais lēmums vērtējams pozitīvi, jo tas apliecina

⁵ LM izstrādātais [Metodiskais materiāls sociālajam darbam ar atkarīgām un līdzatkarīgām personām](#) (aplūkots: 09.06.2026.)

Centra izpratni par nepieciešamību novērst praksi, kas rada riskus klientu pamattiesību nodrošināšanai.

Vienlaikus jāuzsver, ka kārtības atcelšana pati par sevi neizslēdz nepieciešamību nodrošināt, lai turpmāk Centra darbībā netiktu ieviesti vai piemēroti citi klientu brīvību ierobežojoši pasākumi, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām un cilvēktiesību standartiem. Centram ir pienākums nodrošināt, ka jebkura rīcība krīzes situācijās tiek balstīta uz likumā noteiktajiem principiem, izmantojot samērīgus un pēc iespējas mazāk ierobežojošus līdzekļus, kā arī nepieciešamības gadījumā nekavējoties piesaistot kompetentās iestādes. Centram ir pienākums nodrošināt, ka šī telpa turpmāk netiek izmantota klientu izolēšanai vai citiem personas brīvības ierobežošanas pasākumiem.

[4.4] Pamatojoties uz Tiesībsarga likuma 15. panta otro daļu, tiesībsardzei ir tiesības sniegt Saeimai, tās komisijām, Valsts prezidentam, Ministru kabinetam, valsts pārvaldes iestādēm un starptautiskajām organizācijām ziņojumus par atsevišķiem jautājumiem. Lai nodrošinātu Centra sniegtā sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas pakalpojuma atbilstību cilvēktiesību standartiem un normatīvajos aktos noteiktajām obligātajām prasībām, **aicinu Centra administrāciju** veikt nepieciešamos organizatoriskos pasākumus, lai novērstu līdzīgu situāciju atkārtosanos nākotnē, tostarp nodrošināt personāla apmācību par krīzes situāciju risināšanu, deeskalācijas metodēm un klientu pamattiesību ievērošanu sociālās aprūpes institūcijās. Par rekomendāciju izpildi un plānotajām aktivitātēm to izpildei lūdzu informēt līdz **2026. gada 17. jūlijam**.

Papildus informēju, ka ziņojumi par cilvēktiesību nodrošināšanu ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijās tiek publicēti Tiesībsarga biroja [tīmeklīvietnē](#), kā arī tiek publicētas institūciju administrāciju atbildes uz tiem, tādējādi tie ir pieejami publiski ikvienam interesentam.

Pateicos par vizītes laikā sniegto informāciju un sadarbību ar Tiesībsarga biroja darbiniekiem.

Ar cieņu

tiesībsardze

Karina Palkova